

Korsvirkeslänga i Dalby upprustat kulturminne

DALBY: Ett av Dalbys äldsta och mest pittoreska hus — den gamla korsvirkeslängan vid Lundavägen — har fått en ny upprustning. Därmed har en kulturbyggnad räddats åt eftervärlden. Huset har varit förfallet och en rivning har to m varit på tal. Byggnaden låg tidigare vid Dalby kungsgård och var i äldre tid bostad åt arrendatorn, när klosterlängan inte kunde användas för sådant ändamål.

Direktör J H Jönsson vet berätta att korsvirkeshuset legat på de sk Norrejords allmänning och i omedelbar anslutning till Kungsgården. I början av 1800-talet rustades Kungsgårdens klosterbyggnad upp och dit flyttade arrendatorn, medan anställda på gården fick använda huset som pensionärsbostad.

Prins Eugen har i ett av sina konstverk bevarat den ursprungliga miljön åt framtiden, när han målade en gammal gumma i arbete vid den öppna spisen. Det är också husets äldsta del och finns också oförändrat kvar i byggnaden.

Direktör Jönsson har i sin tur fått uppgifterna från gamle prosten Lundblad, som intresserade sig för byggnaden under sina år i Dalby.

Från 195 och ett tiotal år framåt disponerade Dalby scoutkår huset och lät med egna medel göra en del förbättringar. Bland annat satte man in nya fönster efter ritningar av arkitekt Hans Westman.

F stadsantikvarie Ragnar Blomqvist ivrade för att byggnaden skulle bli kulturminnesmärke, men kommunen drog sig för att satsa pengar i den då förfallna byggnaden.

Nu har fru Irma Jönsson, krögarfru på restaurang Stäket i Lund 1958—70, tagit över arrendet och rustat upp huset.

Det var hon som gav den medeltida lundarestaurangen sin särpräglade inre miljö och nu har hon fortsatt med huset i Dalby. I dagligstugan har hon satt in en tidstrogen sättn, den gamla bakugnen har bevarats och korsvirket i hela byggnaden har setts över och husets målats om.

I Huset öppnar fru Jönsson en hemslojdsbutik med alster från bygden. Hon ämnar lägga an på ovanliga prylar, som hantverkare och andra sitter och tillverkar ute i sina stugor. Det är t ex egenhändigt målade porslin, keramik som brännes i vedugn, bord och stolar i naturell körsbärsträd och alm samt väggs-kåp avenetråd.

Spisvrån med den öppna bakugnen har prins Eugen använt som motiv i en av sina målningar. Men då satt inte fru Irma Jönsson på spiselhällen utan en gammal gumma från Dalby, som då bodde i huset.